

stod paa en tilsyneladende uoverkommelig Vanskelighed, var det, fordi den paagældende Fabrik tidligere uretfærdigt havde fradraget Arbejderne 6 Ø. i deres Timeløn. Dette forlangte de nu erstattet, og det, synes jeg, var rigtigt. Naar man har noget til gode, gælder det om at faa fat i det. Men ogsaa under disse Forhandlinger om det videre Arbejdes Paabegyndelse og Udførelse er man gaaet ind paa, hvad der var nødvendigt for at sikre dette Arbejde. Det er 8 eller 10 Dage siden, de sidste Forhandlinger sluttede, og jeg maa antage, at Arbejdet gaar sin rolige Gang. Saaledes er Sandheden. Nu kan den højtærede Minister igen komme og tale om at være daarligt underrettet! Min Meddelelse, Formanden for den paagældende Institution, er til Stede her i Bygningen.

Den højtærede Minister talte saa videre, i Fortsættelsen af sin Tale forleden, om Københavns Kommune; ogsaa her skulde der nu gerne sættes ind. Til Retfærdiggørelse af et Ministerium forsøger man at kaste sig over en Bykommune. Det forekommer mig at være en ret mærkelig Situation. Københavns Kommune staar til Ansvar for den højtærede Minister, hvis han er Borger i København, andetsteds end her; han er velkommen paa Møder, hvor vi drøfter Spørgsmaalene, og han skal med Glæde blive modtaget og hørt overalt. Men her er det ikke Stedet, hvor jeg er pligtig til at møde med alle mulige Oplysninger om Københavns Kommune. Da den højtærede Minister imidlertid har nævnt visse specielle Ting, skal jeg imødegaa ham.

Den højtærede Minister sagde, at han vidste egentlig ikke noget om, at Københavns Kommune havde udrettet noget udover de mange Byggearbejder. Men hvis den højtærede Minister ikke ved dette, er det virkelig hans egen Fejl. Han har alle Skrivelser og Vedtagelser fra Københavns Kommune til Raadighed og kan let sætte sig ind i, hvad der er vedtaget og udrettet. Den højtærede Minister sagde: Hvordan gaar det f. Eks. med Vejen til Kongelunden, var det vist, eller var det en Vej til Taarnby? Det gaar udmærket! Det er færdigt, højtærede Minister! Det gaar saadan, at det er udført i den Udstrækning, som var vedtaget og forudsat fra Københavns Kommune. Det Stykke, som Taarnby Kommune skulde udføre, er udført, og det Stykke, Københavns Kommune havde paataget sig, er ogsaa udført. Nu er man blot hindret i den videre Fremgangslinie

af de forskellige Grundejerinteresser, bl. a. Militæretablissementer, Fælledeerne og den Slags Ting, som foreløbig spærrer den videre Udvikling. Men altsaa det gaar helt godt foreløbig. Endvidere spurgte den højtærede Minister: Hvordan gaar det med Kloakanlægget ude i Forbindelse med Harrestrup Aa? — tror jeg, det var. Jeg formoder, det er et Anlæg, til hvilket der er skaffet et Statsbidrag paa 1 Mill. Kr. Jo, det gaar udmærket ogsaa med det Arbejde. Københavns Kommune har foreløbig ladet udføre for 227 000 Kr. af dette Arbejde; den samlede Sum, 1 Mill. Kr., fordeles sig saaledes, at København har faaet Halvdelen og Gentofte Kommune den anden Halvdel. Gentofte Kommune er begyndt paa sin Del; hvor meget den har udrettet for de 500 000 Kr., ved jeg ikke; men Københavns Kommune har, som sagt, for sin Part udrettet for 227 000 Kr. Men nu kan man ikke komme videre, fordi dette Kloakarbejde er i flere Afdelinger, og der er nu af Københavns Kommune til Vandafledningskommissionen eller Kloakkommissionen, hvad den hedder, indsendt Planer og Forslag til Fortsættelse af Arbejdet, som andrager 500 000 Kr. til for Københavns Kommune, og herpaa venter man Svar fra den nævnte Kommission. Hvad den højtærede Indenrigsminister nærmere vil kunne faa Rede paa i Justitsministeriet. Saaledes forholder det sig med de to Vejanlæg over Harrestrup Aa, og det forholder sig altsaa rigtig godt, set fra Københavns Kommunes Synspunkt, mindre godt vistnok, set fra Ministerens.

Saa udtalte den højtærede Minister, at der ikke vilde komme en Mand mere i Arbejde, selv om man vedtog Socialdemokraternes Dagsorden, og jeg tror, den ærede Ordfører for Venstre (Stengaard-Kirkegaard) sagde noget lignende. Det tør jeg naturligvis ikke have nogen Mening om, men jeg er meget tilbøjelig til at tro, at den højtærede Minister har Ret: hvad vil end vedtages, vil der under dette Ministerium ikke komme nogen i Arbejde; men hvis man er saa sikker paa, at der intet vil ske, kunde man passende vedtage Dagsordenen, saa blev det i Grunden værst for Socialdemokraterne, hvis de havde faaet denne Dagsorden forelagt og vedtaget, og der alligevel ingenting skete. Gør det Forsøg, naar De er saa sikker paa, at der ingenting vil ske! Men det tør man ikke, og det vilde dog være det eneste rimelige at vedtage vor Dagsorden og dermed vise, at man virkelig ønsker